

SİHİR YAPMANIN VE KÂHİNLİKTE BULUNMANIN HÜKMÜ

Yazan

Abdulaziz b. Abdullah b. Baz

Çeviren

Muhammed Şahin

**SİHİR YAPMANIN VE KÂHİNLİKTE
BULUNMANIN HÜKMÜ**

Yazan

Abdulazîz b. Abdullah b. Bâz

Çeviren

Muhammed Şahin

TAKDİM

Hamd, yalnızca Allah'adır.Salât ve selâm kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed'e olsun.

Son zamanlarda bâzı Ülkelerde doktor olduklarını, hastaları sihir ve kâhinlik yoluyla tedâvi ettiklerini iddiâ eden hokkabazların yaygınlaşması ve halk arasında bazı saf ve câhil insanları sömürmelerinden dolayı bu durumun Allah Teâlâ'dan başkasına bağlanmak, Allah Teâlâ ile Rasûlû Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-'in emirlerine karşı gelmek olduğundan, İslâm ve müslümanlar için ne kadar büyük tehlike arzettiğini Allah rızası için müslümanlara açıklamayı uygun gördüm.

Allah Teâlâ'dan yardım dileyerek derim ki :

İslâm âlimleri, hastalıktan kurtulmak için tedâvi olmanın câiz olduğunda ittifak etmişlerdir.Bir müslümanın iç hastalıkları uzmanı bir doktora veya ameliyat olmak için bir cerraha veya sinir hastalıkları uzmanı bir doktora veyahut başka bir hastalık uzmanı doktora teşhis ve tedâvi olmak amacıyla gitmesi ve doktorun hastalığına uygun olarak verdiği ilâçları almasında dînen herhangi bir sakınca

yoktur. Çünkü bu, sebeplere sarılmak demektir ki Allah'a tevekküle ters düşmez. Şüphesiz ki Allah Teâlâ her hastalıkla birlikte o hastalığın ilâcını da indirmiştir. Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilemez. Ancak Allah Teâlâ kullarının hastalıklarının şifâsını onlara haram kıldığı şeylerde yaratmamıştır.

Dolayısıyla bir hastanın, hastalığını kendisine haber vermesi için gaybî şeyleri bildiklerini iddiâ eden kâhinlere gitmesi câiz değildir. Aynı şekilde onların haber verdiklerini tasdik etmesi de câiz değildir. Çünkü onlar, bilinmeyen hakkında konuşmaktadırlar veya istediklerini elde etmek için cinlerden yardım almaktadırlar. Eğer gaybî bildiklerini iddiâ ederlerse, bunların hükmü küfür ve sapıklıktır.

Nitekim Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))

[رواه مسلم]

"Her kim, bir falcıya gider de (ona bir şey) sorarsa, kırk gün (kalmış olduğu) namazı kabul olunmaz."¹

Ebû Hureyre'den-Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunan bir hadiste ise, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır :

¹ Müslim

((مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ))
[رواه أبو داود]

"Her kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'an'ı) inkâr etmiş olur." ¹

Başka bir hadîste ise şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ)) [رواه أهل السنن وصححه الحاكم]

"Her kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-'e indirileni (Kur'an'ı) inkâr etmiş olur." ²

İmrân b. Husayn'dan-Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunan bir hadîste ise, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

((لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطِيرَ أَوْ تُطِيرَ لَهُ أَوْ تُكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ أَوْ سَحَرَّ أَوْ سُحِرَ لَهُ وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ))
[رواه البزار بإسناد جيد]

"(Bir şeyi) uğursuzluk sayan veya kendisi için

¹ Ebû Dâvûd

² Hadîsi Sünen Sâhipleri rivâyet etmiş, Hâkim de hadîsin sahîh olduğunu belirtmiştir.

saydıran, kâhinlikte bulunan veya kendisi için bulunduran, sihir yapan veya yaptıran bizden değildir. Her kim, bir kâhine gider de (ona bir şeyi sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur.”¹

Bu hadisler, falcı, kâhin, sihirbaz ve bu gibi kimselere giderek onlara bir konuda soru sormayı ve onları tasdik etmeyi yasaklamakta ve bunu yapanları da (cehennem azabıyla) tehdit etmektedir. Müslüman yöneticilere, İslâm dâvetçilerine, diğer güç ve yetki sahibi kimselere düşen görev; kâhin ve falcı gibi kimselere gitmeyi yasaklamak, çarşı ve pazarlarda bu işlerle uğraşanları engellemek, bu duruma sert bir şekilde karşı koymak ve onlara gidenleri de yasaklamak gerekir. Bazı şeylerde doğru olduklarına ve pekçok insanın onlara gittiklerine aldanmasınlar. Çünkü onlara gidenler, câhil kimselerdir. İnsanların bu kimselerin sözüne aldanması câiz değildir. Çünkü Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- onlara gidip bir şey sormayı ve onları tasdik etmeyi yasaklamıştır. Bu, büyük bir kötülük, çok tehlikeli ve neticesi vahim olan bir olaydır. Çünkü onlar, yalancı ve günahkâr kimselerdir.

¹ Hadîsi Bezzâr “ceyyîd” bir senedle rivâyet etmiştir.

Yine bu hadîsler, gaybı bildiklerini iddiâ ettiklerinden dolayı kâhin ve sihirbazın kâfir olduğuna delâlet eder.

Yine, kâhin ve sihirbaz, gâyelerine ulaşmak için cinlere hizmet edip onlara ibâdet etmedikçe, cinler onlara yardım etmezler. Allah'tan başkasına ibâdet etmek ise, Allah'ı inkâr etmek ve ona ortak koşmaktır. Gaybı bildiklerini iddiâ ettikleri şeylerde onları tasdik eden de aynı onlar gibidir.

Rasûlullah-sallâllâhu aleyhi ve sellem-bu gibi şeylerle uğraşan herkesten berîdir. Bir müslümanın tılsımlı sözlerle ve kurşun dökerek veya buna benzer hurâfelerle tedâvî ettiklerini iddiâ edenlere gidip onlara boyun eğmesi câiz değildir.

Çünkü bu, kâhinlik ve gerçekleri insanlardan gizlemektir. Bu duruma râzı olan kimse, onların bâtil ve küfür olan bu işlerine yardım etmiş demektir.

Yine bir müslümanın bu gibi kimselere gidip onlardan gelecekte oğlu veya yakınıyla kimin evleneceğini, karı ile koca arasında veyahut âile içerisinde sevgi, vefâkârlık veya düşmanlık, ayrılık ve buna benzer meselelerde gelecekte olabilecek şeyleri sorması câiz değildir. Çünkü bu, Allah'tan başka hiç kimsenin bilemediği gaybtan haber vermek demektir.

Sihir, insanı küfre götüren haramlardandır.

Nitekim Allah Teâlâ, iki melek ile ilgili olarak Bakara sûresinde şöyle buyurmaktadır:

﴿وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقِّ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَيْئَسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [سورة البقرة من الآية: ١٠٢]

“ O iki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip uyarmadıkça) hiç kimseye sihir ilmini öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğrenirlerdi. Oysa sihirbazlar, Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Sihirbazlar kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih edip hakkı terkeden Yahûdiler) âhirette (hayırdan yana) nasiplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler. (Allah ve Rasûlü’ne imâna karşılık) kendilerini sattıkları şey (sihir), ne kötüdür. Keşke bunu anlasalardı.” ¹

¹ Bakara Sûresi; 102

Bu âyet, sihir yapmanın küfür olduğunu ve sihirbazların da sihir yoluyla kan ile kocanın arasını açtığına delâlet etmektedir. Yine bu âyet, sihirbazın bizzat kendisinin fayda veya zarar vermede etkili olmadığını, ancak Allah'ın takdir ettiği kevnî irâdesiyle sihrin etkili olduğuna delâlet etmektedir. Çünkü hayır ve şerrin her türlüünü yaratan, Allah Teâlâ'dır.

Sihir ilmini müşriklerden miras olarak alan, bununla saf ve câhil insanları aldatan bu iftirâcıların zararı ne kadar büyük. hâli de ne kötü bir hâldir.

Biz, ancak Allah içiniz ve ancak O'na döneriz. O (dost olarak) bize yeter ve O, ne güzel vekildir.

Yine bu âyet, sihir ilmini öğrenenlerin kendilerine fayda değil de zarar verenî öğrendiklerini, kıyâmet gününde ise Allah Teâlâ katında hayırdan yana nasıplarının olmadığına delâlet etmektedir. Bu büyük tehdit, kendilerini düşük bir ücret karşılığında sattıklarından, dünya ve âhirette büyük bir hüsrâna uğrayacaklarına delâlet etmektedir.

Bu sebeple Allah Teâlâ onları yermiş ve âyetin sonunda şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

“(Allah ve Rasûlü’ne îmana) karşılık kendilerini

sattıkları şey (sihir), ne kötü şeydir.Keşke bunu anlasalardı.”

Allah Teâlâ'dan,sihirbaz,kâhin ve benzeri hokkabazların şerrinden bizleri uzak tutmasını ve bize âfiyet vermesini dileriz.

Yine Allah Teâlâ'dan müslümanları onların şerrinden korumasını ve insanların bu kimselerin zararlı ve çirkin emellerinden emin bir hayat yaşayabilmesi için bunlar hakkında Allah'ın hükmünü uygulamakta müslüman yöneticileri muvaffak kılmasını dileriz.Şüphesiz ki Allah, cömerttir, dilediğine karşılıksız verir, kerimdir.

Allah Teâlâ, vukû bulmadan önce, sihrin şerrinden korunmayı kullarına meşrû kılmış, sihir vukû bulduktan sonra da kullarına rahmet, lütuf ve nimetinin kemâli olarak nasıl tedâvi olmaları gerektiğini onlara açıklamıştır.

Aşağıdaki şeyler, vukû bulmadan önce sihrin tehlikesinden nasıl korunulması gerektiğini ve vukû bulduktan sonra da dînen mübah olan tedâvisini açıklamaktadır.

Vukû bulmadan önce sihrin tehlikesinden korunmanın en önemli ve en faydalı yolu nedir?

Dînen meşrû olan Kur'an ve sünnette belirtilen duâ ve zikirlerle şeytanın şerrinden Allah'a sığınılan sûre ve duâları

okuyarak korunmaktır

Bu zikir, duâ ve âyetlere gelince bunlar:

1 Farz namazların hemen akabinde selâmdan sonra Peygamber-sallâllâhu aleyhi ve sellem-'den haber verilen duâları okuduktan sonra Âyetel-Kürsî'yi okumaktır.

2-Uykudan önce Âyete Kürsî'yi okumak, sünnettir. Çünkü Âyetel Kürsî, Kur'anın en büyük âyetidir.

Allah Teââ bu âyette şöyle buyurmaktadır:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [سورة البقرة الآية: 255]

“Allah, odur ki kendisinden başka hakkıyla ibâdet edilecek hiçbir ilâh yoktur.O, Hayy'dır, Kayyûm'dur. Kendisine ne bir uyuklama, ne de bir uyku gelir. Gökte ve yerde ne varsa hepsi O'nun mülküdür.Iznu olmadan hiç kimse, O'nun yanında başkasına şefâat edemez.O'nun ilmi, (kâinâta olmuş, şu an olmakta olan ve gelecekte olacak) her şeyi kuşatmıştır.O, kullarının (gelecekte yapacaklarını ve geçmişte yaptıklarının) hepsini bilir.O bildirmediikten sonra

yarattıklarından hiç kimse, O'nun ilmine erişemez. O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri içine alır Gökleri ve yeri korumak O'na zor gelmez. (O, zâtı ve sıfatları ile bütûn yarattıklarından) yüce ve büyüktür." ¹

3- Şu üç sûreyi de farz namazının akab'inde okumak, sihirden korunmanın yollarındandır:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝
وَلَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ ۝﴾ [سورة الإخلاص]

"(Ey Muhammed!) De ki: (Ulûhiyetin yegâne sâhibi ve ulûhiyette kendisine ortak koşulamayan) Allah birdir. Her muhtâcın maksûdu O'dur (ihtiyaç ve istekleri gideren ancak O'dur). O doğurmamıştır ve doğurulmamıştır (O'nun ne oğlu, ne babası, ne de eşi vardır). (İsim, sıfat ve fülllerinde) O'nun dengi hiç kimse yoktur." ²

¹ Bakara Sûresi.255

² İhsas Sûresi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [سورة الفلق]

"(Ey Muhammed!) De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı bastığı zaman gecenin şerrinden, düğümle- re üfleyen büyücü kadınların şerrinden ve (Allah'ın insanlara bahsettiği nimetleri kıskanıp o nimetlerin onlardan yok olmasını isteyen) hasetçinin şerrinden, gecenin karanlığını ağartan sabahın Rabbine sığınırım." ¹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ [سورة الناس]

"(Ey Muhammed!) De ki: İnsanların (bütün işlerini çekip çeviren) melikine, (O'ndan başka hakkıyla ibâdet edilecek hiçbir ilâh olmayan) insanların

¹ Felak Sûresi

ilâhına, (gaflet ânında insana vesvese veren, ancak Allah'ın adının anıldığı zaman gizlenen) insanların kalplerine şer (ve şüphe sokan) sinsi şeytanın şerrinden, cin ve insan şeytanlarından, (kötü vesveseleri tek başına gidermeye kâdir olan) insanların Rabbine sığınırım." ¹

4- İnşâ Felak ve Nâs sûrelerini, sabah ve akşam namazının farzından sonra ve uykudan önce üçer defa okumak, sihirden korunmanın yollarındandır.

5- Bakara sûresinin son iki âyetini akşamleyin okumak da sihirden korunmanın yollarındandır:

﴿أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَيْكِهِ،
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
عُفِّرَانَاكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [سورة البقرة : ٢٨٥ - ٢٨٦]

¹ Nâs Sûresi

Rasûl (Muhammed) Rabbinden kendisine indirilene (Kur'an'a) imân etti. Mü'minler de imân ettiler. Onların hepsi Allah'ın (yegâne Rab ve ilâh olduğuna, celâl ve kemâl sıfatlara sâhip olduğuna), (kıymetli) melekleri olduğuna, kitaplar indirdiğine, insanlara peygamberler gönderdiğine imân ettiler. Biz, peygamberlerden hiçbirisini (diğerinden) ayırt etmeyiz (bazısına imân edip, bazısını inkâr etmeyiz. Bilâkis hepsine imân ederiz) Allah'ın Rasûlü ve mü'minler şöyle de dediler (Ey Rabbimiz! Vahyettiklerini) işittik ve ona itaat ettik. Ey Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Dönüşümüz ancak sanadır. Allah kimseye gücünün yetmeyeceği bir şeyi yüklemez. Her kim hayır işlerse, karşılığında hayır görecektir. Her kim de kötülük işlerse karşılığında kötülük görecektir. Ey Rabbimiz! (Bize farz kıldığın bir şeyi) unuttur veya (yapmamızı yasakladığın bir şeyi yapmak sûretiyle) hata edersek, bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bizden önceki (âsı topluluklara cezâ olsun diye) yüklediğin zor işleri bize de yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmeyeceği şeyleri yükleme. Günahlarımızı affet. Bizi bağışla ve bize merhamet et. Sen bizim mevlâmızsın (her

şeyimizin sâhibi ve işlerimizi yönetensin). İnkâr edenlere karşı bizi muzaffer kıl." ¹

6- Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem-'den rivâyet olunan bir hadîste, o şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَقٌّ يُصْبِحَ))

"Her kim, geceleyin Âyetel-Kürsî'yi okursa, (Allah tarafından gönderilen) bir melek onu korur ve sabaha kadar şeytan ona yaklaşamaz."

7 Başka bir hadîste ise şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ))

"Her kim, geceleyin Bakara sûresinin son iki âyetini okursa, o iki âyet onu her türlü kötülüklerden korur."

8- Herhangi bir evde veya çöl, hava ve deniz gibi yerlerde konakladığında, gece-gündüz yarattığı şeylerin şerinden bol bol Allah'ın noksansız kelimelerine sığınmak da şeytanın şerinden Allah'a sığınmanın yollarındandır.

Nitekim Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmaktadır :

¹ Bakara Sûresi.285-286

((مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ))

“Her kim, bir yerde konakladığında; “Yarattığı şeylerin şerrinden Allah’ın noksansız kelimelerine sığınırım” derse, oradan ayrılana kadar hiçbir şey kendisine zarar veremez”.

9- Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’den sahîh olarak rivâyet olunan hadîste teşvik edildiği ve bunun her türlü kötülükten kurtuluş olduğu için, sabah ve akşamın ilk vakitlerinde müslümanın üç defa şöyle duâ etmesi de Allah’a sığınmanın yollarındanadır :

((بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ))

“Yerde ve gökte, adıyla hiçbir şeyin zarar veremediği Allah’ın adıyla.O, (her şeyi) hakkıyla işiten ve bilendir.”

Bu zikirlerle şeytanın şerrinden Allah’a sığınılan duâ ve sûreleri devâmı okumak ve buna kalben inanmak, Allah’a güvenip O’na dayanmak ve bu duâ ve sûrelerin delâlet ettiği anlamı gönülden kabul etmek, sihir ve diğer şeylerin şerrinden korunmanın en büyük sebeplerindendir.

10- İnsanın, başına gelen zarar kaldırıp hastağını gidermesi için Allah'a boyun eğmesi ve O'na yalvararak ondan istemesi de sihir vukû bulduktan sonra onu ortadan kaldırmanın en büyük sılanıdır

11 Sihir ve benzeri hasta kârı tedâvî etmek amacıyla Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem'-den sâbit olan ve ashâbın rukye ile tedâvî ettiği duâ ardan birisi de şudur

((اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اُذْهِبِ الْبَاسَ، وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا))

“İnsanların Rabbi olan Allahım! Hastalığı giderip şifâ ver.Çünkü ancak sen şifâ verirsin.Öyle bir şifâ ver ki hiçbir hastalık kalmasın”.

Bu duâyı üç defa tekrarlar.

12 Yine bu rukyelerden birisi de Cebrâîl aleyhisselam'-ın Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-' rukye ile tedâvî ederken üzerine okuduğu şu duâyı okur:

((بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيْكَ وَمِنْ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اَللّٰهُ يَشْفِيْكَ، بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ))

“Allah'ın adıyla. Sana eziyet veren her şeyden, her (kötü) nefisten ve her haset eden gözden senin

üzerine okurum.Allah sana şifâ versin.Allah'ın adıyla senin üzerine okurum."

Bu duâyı da üç defa tekrar eder.

13- Vukû bu duktan sonra sihri tedâvi etmenin yollarından birisi de kendisine sihir yapıldığından dolayı eşine yaklaşamayan kimse için faydalı olan tedâvi şekli'dir ki bu tedâvi için yedi tane sâir¹ ağacının yaş yaprağından alır.

Onu taş veya benzeri bir şeyle öğütüp yıkanacak miktarda bir suya koyarak karıştırır.Suyun içine Âyetel-Kürsî'yi, Kâfirûn, İhlâs, Fe'ak ve Nâs sûre eriyile. A'râf sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur :

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغَشَّيْنَا هُنَا لَكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ ﴾
[سورة الأعراف: آيات ١١٧-١١٩]

"Biz Mûsâ'ya (elindeki) asanı (yere) at! Diye vahyettik.Asasını (yere) atınca, bir de baktılar ki bu asa, onların (doğru gösterdikleri aslında bâtil olan, uydurdıkları şeyi yakalayıp yutuyor.Böylelikle (Mûsâ'nın Allah'ın elçisi olduğu) gerçeği ortaya çıktı ve onların yapmakta oldukları şey boşa gitmiş oldu.Sihirbazlar

¹ "Sâir", Trabzon hurmasına benzeyen, meyvesi alıç ağacının meyvesine benzeyen bir bitkidir."Sâir" ağacının meyvesine ise "Nebk" denir (Müncim)

orada (toplandıkları yerde) mağlup oldular. Firavun ve kavmu oradan mağlup ve zelil olarak geri döndüler.”¹

Yûnus sûresindeki sihir e ilgili şu âyetleri okur

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ﴾ فَلَمَّ جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَى
الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيُطْلِئُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْبِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ وَيُخَوِّذُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ
كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿[سورة يونس الآيات: ٧٩-٨٢]

“Firavun: Bilgili bütün sihirbazları bana getirin, dedi. Sihirbazlar gelince, Musâ onlara: Atacağınızı (iplerinizi ve sopalarınızı yere) atın, dedi. Onlar (iplerini ve sopalarını yere) atınca, Musa (onlara): “Sizin getirdiğiniz şey, sihir dir. Allah onu mutlaka boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah, (yeryüzünde) bozgunculuk yapanların işini asla düzeltmez”, dedi. Allah, günahkârların hoşuna gitmese de sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır”²

Tâ Hâ sûresindeki sihirle ilgili şu âyetleri okur .

¹ A'raf Sûresi: 117-119

² Yûnus Sûresi: 79-82

﴿قَالُوا يَعْزُبُ عَنْ إِمَامًا أَنْ تُلْقَى وَإِمَامًا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا
 حِمْلُهُمْ وَعِصِيَّتُهُمْ تُحْمَلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُ تَسْعَى ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً
 مُوسَى﴾ فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَتَقَفَّ مَصْنَعُوا
 إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ [سورة طه: 65-69]

“(Sihirbazlar) dediler ki: Ey Musâ! Ya sen önce (asanı) at, ya da biz (yanımızdakileri) önce atanlar olalım. (Musâ onlara): Bilakis, siz önce atın, dedi. (Sihirbazlar iplerini ve sopalarını yere atınca, büyülerinin kuvveti sebebiyle, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor. Musâ birden içinde bir korku hissetti. (Musâ’ya): ‘Korkma, (sihirbazlara, Firavun ve askerlerine, üstün gelecek olan muhakkak ki sensin’, dedik. ‘Sağ elindeki at da onların ipleri ve sopalarını yutsun. (Senin önünde) yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Sihirbaz nereye varsa, (sihriyle) iflâh olmaz.’” (1,

Yukarıda z’kredilen âyetleri suyun içine okuduktan sonra bu sudan üç defa içer, geri kalan kısmıyla da yıkanır. Böylelikle -Allah’ın izniyle- hastalık kendisinden gider Gerek

duyduğunda, bu şekilde hastalık gâene kadar iki defa veya daha fazla yapmasında bir sakınca yoktur

Sihrin başka bir tedâvi yolu da sihir yapılan yeri, dağı veya sihrin bulunduğu yeri öğrenmek için çaba harcamaktır ki bu yol, sihrin giderilmesi için en faydalı yoldur Sihrin yapıldığı yer bilinir ve oradan çıkartıp imhâ edilirse sihir derha bozulur

Bu saydıklarımız, sihirden korunma ve tedâvî olmanın yollarındandır.

Başarı, Allah'tandır.

Kurban kesmek sûretiyle cinlerle şeytan ara yak aşmak veya başka bir yolla onlara yaklaştırmaya çalışan sihirbazların yaptıkları tedâvî şekline gelince bu amel câiz değildir. Çünkü bu, şeytanın işidir, büyük şıktır. Müslümana düşen görev bundan şiddetle sakınmaktır.

Aynı şekilde kâhin, müneccim ve hokkabazlara gidip onlara soru sormak sûretiyle tedâvi olmak, söylediklerini yerine getirmek asla câiz değildir. Çünkü onlar, Allah'a inanmayan ve gaybı bildiklerini da'â etmek sûretiyle insanları aldatan yalancı ve günankâr kimselerdir. Bu kitapçığın başında da zikrettiğimiz gibi, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem- onlara giderek bir şey hakkında soru sormaktan ve söylediklerini tasdik etmekten şiddetle sakındırmıştır.

Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem 'e sihir' sihirle çözmek hakkında soru sorulduğunda o şöyle buyurmuştur:

*"Sihiri sihirle çözmek (neşra), şeytanın amelindendir."*¹

Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem 'in bu sözünden kasıt; câhiliyye devri insanların sihir sihirle çözmeye çalıştıkları yodur ki onlar sihirbaza gidip o sihir çözmelerini ister veya başka bir sihirbazdan sihiri, o sihirin bir benzeriyle çözmelerini

Hadisi, İmâm Ahmed ve Ebû Dâvûd ceyyid bir isnadla rivâyet etmişlerdir

isterlerdi.

Daha önce de belirtildiği gibi sihiri bozmak için, şer'i rukye, teavvuzât (şeytanın şerinden Allah'a sığınılan sûre ve avâlar) ve mübah olan ilaçları kullanmakta bir sakınca yoktur. İbn-i Kayyim ve Abdurrahman b. Hasan *"Fethul-Mecîd"* adlı eserinde ve diğer başka âlimler bunun câiz olduğunu belirtmişlerdir.

Allah'tan müslümanları her türlü kötülükten uzak tutmasını, dinlerini korumasını, onları dinlerinde bilgili kılmasını ve Allah'ın dinine aykırı olan şeylerden onları uzak tutmasını dileriz.

Allah'ın salât ve selâmı, O'nun kulu ve elçisi Muhammed'e, âline ve ashâbına olsun.

Kadının kocasına sihir yapmasının hükmü ¹

Abdulazîz b.Bâz'dan, kıymetli kardeşime...

Allah' n selâm., rahmeti ve bereketi üzerine olsun.

Yeni eşinizle cinsel ilişkiye girmek istediğinizde, sihir yapıldığı için eşinizle cinsel ilişkiye giremediğinizi, yeni eşinizle cinsel ilişkiye engel olan şeyin eski eşinizin yapmış olduğu sihir olduğunu ve bunu bir âime sorduğunuzu belirttiğiniz tarihsiz mektubunuz bana ulaştı Allah da sizi doğru yola ulaştırsın. Sormuş olduğunuz meselenin hükmü mâlumdur.

Bunun cevabı şöyledir:

Eski eşiniz bunu yaptığını itiraf eder veya bu işi yaptığı şahitlerle apaçık ortaya çıkarsa, hiç şüphe yok ki çok çirkin bir iş işlemiş olur ki bu iş, küfür ve dalâettir. Çünkü eşinizin yaptığı iş, haram olan sınırdır. Sihirbaz ise, Allah Teâlâ'nın şu emri uyarınca kâfirdir:

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَنَزَّلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَنَكُونَ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ وَمَا هُمْ

¹ Bu fetvâ, müellifin 9/11/1387 Hicrî yılında kendi bürosundan yayımlanmıştır

بِصَّارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا
شَرُّوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ [سورة البقرة الآية: ١٠٢]

“(Yahûdiler) Süleymân’ın hükümrânlığı zamanında şeytanların sihirbazlara söylediklerine uydular. Oysa Süleymân-aleyhisselâm- sihri öğrenerek) kâfir olmadı. Ancak şeytanlar, insanlara sihri öğretip (dînlerini ifsâd etmek sûretiyle) kâfir oldular. (Yine Yahûdiler, insanları sınamak için Allah tarafından) Bâbil’de Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilene uydular. O iki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip uyarmadıkça) hiç kimseye sihir ilmini öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten karı ile kocanın arasını açacak şeyleri öğrenirlerdi. Oysa sihirbazlar, Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Sihirbazlar kendilerine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanlar (sihri tercih edip hakkı terkeden Yahûdiler) âhirette (hayırdan yana, nasiplerinin olmadığını çok iyi bilmektedirler. (Allah ve Rasûlü’ne imâna karşılık) kendilerini sattıkları şey (sihir), ne

kötüdür. Keşke bunu anlasalardı.”¹

Bu âyet uyarınca sihir yapmak, küfür; sihirbaz ise kâfirdir. Sihirbazlar kendi erine fayda değil de zarar vereni öğrenirler. Sihir yapmalarının gâyesi de karı ile kocanın arasını açmaktır. Bundan dolayı sihirbazların kıyâmet günü, Allah'ın (azabından) kurtulmak için hiçbir kurtuluş yolu yoktur

Nitekim sanîh bir hadîste Rasûlullah-sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır:

((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ. قِيلَ: وَمَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْعَافِيَّاتِ الْمُؤْمِنَاتِ))

“(İnsanı) helâk eden yedi şeyden sakının. Sahâbe: O yedi şey nedir, Ey Allah'ın Rasulu? diye sordular. Rasûlullah-sallallâhu aleyhi ve sellem- buyurdu ki: ‘Allah’a ortak koşmak (şirk), sihir yapmak, Allah'ın öldürmeyi haram kıldığı cana haksız yere kıymak, fâiz yemek, yetim malı yemek, (kâfirlere karşı) savaşırken cephe-den kaçmak ve iffetli, gâfil mü'min kadınlara zinâ isnâdında bulunmak.”

Sorunuzdan anlaşıldığına göre, sana ilaç veren şeyin de

¹ Bakara Sûresi, 102

o kadın gibi sihirbazdır.Çünkü sihir işlerine ancak sihirbazlar muttali olurlar.Aynı zamanda, şeyh denilen bu zât; birçok işte gayptan haber verdiğini idd'â eden falcı ve kâhinler gibidir Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'ın şu emri gereğ, müslümanın bu gibi kimselerden şiddetle sakınması ve söylediklerini tasdik etmemesi gerekir :

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))

[رواه مسلم]

"Her kim, bir falcıya gider de (ona bir şey) sorarsa, kırk gün (kılmış olduğu) namazı kabul olunmaz."

Yine bir hadîste şöyle buyurmaktadır

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَىٰ

مُحَمَّدٍ ﷺ)) [رواه أهل السنة وصححه الحاكم]

"Her kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem 'e indirileni (Kur'anı) inkâr etmiş olur." 2

Sana düşen görev, senden sâdır o anıara tevbe edip pişman olman ve adı geçen şeyh ile ilk eşini, "İyiliği

1 Müslim

2 Hadisi Sünen Sâhipleri rivâyet etmiş, Hâkim de hadisin sahîh olduğunu belirtmiştir.

emretme ve kötülükten alıkoyma heyeti" ile *"Şeriat mahkemesi başkanına"* ¹ haber vermendir. Böylece şeriat mahkemesi ile iyiliği emretme kötülükten alıkoyma heyeti onları bu işten alıkoymalıdır. Başına böyle bir olay geldiği zaman, sana dîni ilâcı tavsiye edebilmeleri için gerçek İslâm âlimlerine gidip sormalısın.

Allah Teâlâ, bizi ve seni dînde bigâ kıp İslâm dîni üzere sebât kılsın ve İslâma aykırı olan şeylerden uzak tutsun. Şüphesiz ki O, cömerttir, kerîmdir.

Allah'ın selâmı, rahmet ve bereketi üzerine olsun.

¹*"İyiliği Emredip Kötülükten Alıkoyma Heyeti" ile "Şeriat Mahkemesi", yazanın ülkesi S. Arabistan'dadır (Mütercim)*

Sihirbaz ve kâhinlere giderek onlara bir konuda soru sormanın hükmü:

Soru:

Yemen'in bazı bölgelerinde kenailere "*Seyyid*" ad verilen insanlar, nokkabazlık ve buna benzer İslâm dînine aykırı olan bazı şeyler yapmakta ve insanlardaki muzmin hasta kara şifâ verdiklerini iddiâ etmektedirler. Bunun için de kimisi kendisine hançer saplamakta ve sapladığı yeri kendisine hiçbir zarar vermeden iyileştirmekte, kimisi de dilini kesmekte ve kestiği dilin yerine iâde ederek hastaları tedâvi ettiğini kanıtlamaya çalışmaktadır. Bu kimselerin kimisi namaz kılmakta, kimisi de kılmamaktadır.

Aynı şekilde, bu kimseler kendi aşiretlerinden olmayan kadınlara evlenmeyi kendilerine helâl saymakta, ancak başka birisinin kendî aşiretlerinden evlenmesini helâl saymamaktadırlar.

Hastaları tedâvi ederken, duâlarında atalarından birisinin adını anıp: "*Yâ Allah, Yâ filân*" demektedirler.

Eskiden insanlar bunlara saygı duyar, onları olağanüstü insanlar ve Allah'ın yakın kulları sayar, hatta onarı Allah'ın adamları diye adlandırırlardı. Şimdi ise insanlar onar hakkında iktisama ayrıldılar :

Bir kısmı onlara karşı gelmekte ki bunlar genç ve kültür ü kimselerdir.

Bir kısım da hâlâ onlara bağlı kalan yaşlı ve câh kimselerdir.Sizden bu konuda bize gerçeğ¹ açıklamanızı istirham ederiz.

Cevap:

Bu gibi kimseler, çirkin işleri ve bâtil davranışları olan bazı sapık fırkalara r.

Aynı şekilde, gaybı bildiklerini 'adâ eden, cin ere hizmet ederek onlara ibâdet eden, sihir yapmak sûretiyle insanları aldatmalarından dolayı bunlar falcılar gürûhundanır.

Nitekim Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellam- bunlar hakkında şöyle buyurmaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))
[رواه مسلم]

“Her kim, bir falcıya gider de (ona bir şey) sorarsa, kırk gün (kılmış olduğu) namazı kabul olunmaz.”¹

A an Teââ, Musa ile Firavun arasında geçen kıssada sihir hakkında şöyle buyurmaktadır :

¹ Müslim

﴿ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرَهُوهُمْ

وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴾ [سورة لأعراف الآية: ١١٦]

“(Musa, sihirbazlara): ‘Siz (önce) atın’ dedi. Onlar, (ipleri ve sopalarını yere) atınca, insanların gözlerini büyülediler (yaptıkları şey onlara gerçek gibi gösterildi. Halbuki yapılanlar, yapmacık ve hayalden başka bir şey değildi). Onları korkutup büyük bir sihir gösterdiler.”¹

((مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ))

[رواه أبو داود]

“Her kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’an’ı) inkâr etmiş olur.”²

((مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى

مُحَمَّدٍ ﷺ)) [رواه أهل السنن وصححه إمام]

“Her kim, bir falcı veya kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-sallallâhu aleyhi ve sellem-’e indirileni (Kur’anı) inkâr etmiş olur.”³

¹ A’raf Sûresi: 116

² Ebû Dâvûd

³ Hadisi Sünen Sâhipleri rivâyet etmiş, Hâkim de hadisin sahîh olduğunu belirtmiştir

Daha önce ve yukarıda zikredilen hadîsler uyarınca, sihirbazlara gidip onlara bir şey sormak câiz değildir.

Allah'tan başkasına duâ edip O'ndan başkasından yardım stemelenne veya atalarıyla kendilerinden önceki nesillerin kâinattaki olaylarda söz sahibi olduklarını, hastaları iyileştirdiklerini, ölü oldukları veya hazırda olmadıkları halde, duâ edenlerin duâlarına icâbet ettiklerini iddiâ etmelerine gelince, bunların hepsi Allah'ı inkâr etmektir, büyük şirktir. Müşümanın onlara engel olması, onlara gidip bir şey hakkında soru sormaması ve söylediklerini tasdik etmemesi gerekir. Çünkü onlar, böyle yapmakla kâhinlik ve falcılık işiyle Allah'tan başkasına ibâdet eden cinler, ölüler ve başkalarından yardım isteyen müşriklerin yaptıkları işi yapmaktadırlar. Güyâ o kimselerin ataları ve kendilerinden önceki nesiller olduklarını, onların başka insanlar olduklarını, onların velâyet ve kerâmet sâhibi olduklarını iddiâ etmektedirler. Oysa bunların hepsi, temiz Islâm dîninde çirkîn sayılan kâhinlik ve falcılık işlerinden biri olan hokkabazlıktan başka bir şey değildir.

Kendilerine hançer saplamak ve dillerini kesmek gibi çirkin davranışlarına gelince, bunların hepsi insanları aldatmaktır. Bunlar Kur'an ve sünnetten daha önce zikredilen

delillerin gösterdiği, dinimizin haram kılıp ondan sakındırdığı sihir çeşitlerindendir. Akli başında olan birisinin bunlara aldanmaması gerekir. Allah Teâlâ'nın Firavun'un sihirbazları hakkında:

﴿يُخَيِّلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُمْ تُسْعَى﴾ [سورة طه من الآية: ٦٦]

“(Sihirbazlar ipleri ve sopalarını yere atınca) büyülerinin kuvveti sebebiyle, bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor.”¹

buyurduğu gibi, bunlar sihir cinsindenair.

Bu kimseler; sihir, hokkabazlık, kâhinlik, falıcılık, büyük şirk, Allah'tan başkasından yardım dilemek ve medet ummak, gaybı bildiklerin ve kâinataki olaylarda söz sâhibi olduklarını iddiâ etmek gibi birçok şeyi birarada bulundurmushlardır. Bu, Allah Teâlâ'nın haram kıldığı hokkabazlık ve Allah'tan başka hiç kimsenin bilemediği gaybı bildigini iddiâ etmek gibi pekçok çeşitleri olan büyük şirk ve açık küfürdür.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmaktadır:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾

[سورة المل من الآية: ٦٥]

¹ Ta Ha Suresi:66

“(Ey Muhammed!Onlara) De ki: Göklerde ve yerde, Allah’tan başka hiç kimse gaybı bilemez.”¹

Bu kimseleri bilen her müslümana düşen görev’ bu durumu çirkin görüp onarı bu işten yasaklaması, yaptıkları şeyin çok kötü ve çirkin olduğunu onara belirtmesi, İslâm ülkelerinde yaşıyorlarsa, hakettikleri cezâları almaları, kötü.üklerini ortadan kaldırmak, müslümanlar onların bâtil hareket ve nîlelerinden korumak için onarı yetkili mercîlere bildirmesi gerekir.

Başarı, ancak Allah’tandır.

¹ Nem. Sûresi:65

Halk arasında doktor bilinen ve hastalarını tedâvi ederken cinleri kullanan kimseye gitmenin hükmü:

Soru:

İnsanlardan bazı kimseler, söylediklerine göre hastalarını ilkel yolla tedâvi etmektedirler. Onlardan birisine gittiğim zaman bana şöyle dedi. “*Senin ve annenin adını yaz ve yarın tekrar bize gel*” dedi. Bir gün sonra tekrar gittiğimde bana; “*Hastalığın şu, tedâvisi ise şöyledir*”, dedi.

Yine onlardan birisi: “*Hastaları tedâvi ederken Allah’ın kelâmını kullandığını*” söylemektedir.

Bu gibi kimseler hakkındaki görüşünüz ve bunlara gitmenin hükmü nedir?

Cevap:

Hastaları tedâvi ederken böyle yapanın şerinde cinleri kullandığını ve gaybî işleri bildiğini iddiâ ettiğini göstermektedir ki bu kimselerin yanında tedâvi olmak câiz değildir.

Aynı şekilde bu kimselere gidip onlara birşey hakkında soru sormak da câiz değildir.

Çünkü Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bu gibi insanlar hakkında şöyle buyumaktadır:

((مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))

[رواه مسلم]

“Her kim, bir falcıya gider de (ona bir şey) sorarsa, kırk gün (kılmış olduğu) namazı kabul olunmaz.”¹

Kâh'in, falcı ve sihirbazlara gidip onlara soru sormanın ve onları tasdik etmenin haram oluşu hakkında Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’den birçok hadîs rivâyet edilmiştir.

Nitekim Peygamber-*sallallahu aleyhi ve sellem*- bir hadîste bu konuda şöyle buyurmaktadır

((مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَلَّاهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ))

[رواه أبو داود]

“Her kim, bir kâhine gider de (ona bir şey sorar ve söylediklerini) tasdik ederse, Muhammed-*sallallahu aleyhi ve sellem*’e indirileni (Kur’an’ı) inkâr etmiş olur.”²

Taşları birbirine vurmak, boncuk takmak, yerde çizgi er çizmek veya hastanın, anne ve babasının veyahut da akrabalarının isimlerini sormak sûretiyle gaybı bildiğini iddiâ eden’in, Peygamber-*sallallahu aleyhi ve sellem*’in onlara gidip birşey hakkında soru sormayı ve onları tasdik etmeyi yasakladığı falcı ve sihirbazlardır.

Bu kimseler, hasta arı Kur’an âyetleriyle tedâvi ettiklerini

¹ Müslim

² Ebû Dâvud

iddiâ etseler bile bir mûs ümanın bu kimselerden, onlara bir şey hakkında soru sormaktan ve onların yanında tedâvi olmaktan şiddetle sakınması gerekir.

Çünkü bâtlî ehli, geneñke insanları böyle a datırlar. Bundan dolayı dediklerini tasdik etmek, câiz değ iştir. Böyle kimseleri tanıyanın, onlara Allah' ın hükmünü uygulayarak mûs ümanların onların şer ve fesadından emîn olmalarını sağlamak, insanların mal arını bâtlî yolla yemelerine engel olmak için ülkesindeki kad , emir veya *"ıylığı emretme ve kötülükten alkoyma heyeti"* gibi yetkili makam ara bildirmesi gerekir.

Her şeyde kendis'nden yardım dilenen, ancak Allah' tır. Güç ve kuvvet, ancak Allah' tandır.

Sihrin dîni tedâvisi:

Soru:

Bir âlimin: "kendisine sihir yapıldığını zanneden birisi, içerisinde su olan kovaya sidir ağacının yedi yaprağını koyup üzerine Felak ve Nâs sûrelerini, Âyetel-Kürsî'yi, Kâfirûn sûresini, Bakara sûresinin 102. âyeti ile Fâtiha sûresini okuması gerekir" dediğini işittim

Böyle yapmak doğru mudur?

Kendisine sihir yapıldığını zanneden birisi ne yapmalıdır?
Bu konuda bizi aydınlatmanızı istirham ederiz.

Cevap:

Hiç şüphesiz yok ki sihir vardır. Bazısı gerçek gibi görünür, ancak hayâldir. Bazısı da Allah Teâlâ'nın izniyle etkili olur.

Nitekim Allah Teâlâ sihribazlar hakkında şöyle buyurmaktadır:

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا هُنَّ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُم بِضَآئِرٍ يَدْعُونَ أَحَدًا إِلَّا بِالْإِذْنِ مِنَ اللَّهِ﴾ [سورة البقرة من الآية ١٠٢]

“(Yahûdiler) Süleymân'ın hükümrânlığı zamanında şeytanların sihirbazlara söylediklerine uydular. Oysa Süleymân-aleyhisselâm- (sihri öğrenerek) kâfir olmadı. Ancak şeytanlar, insanlara sihri öğretip (dînlerini ifsâd etmek sûretiyle) kâfir oldular. (Yine Yahûdiler, insanları sınamak için Allah tarafından) Bâbil'de Hârût ve Mârût adlı iki meleğe indirilene uydular. O iki melek; ‘Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasın diyerek (nasihat edip uyarmadıkça) hiç kimseye sihir ilmini öğretmezlerdi. İnsanlar, iki melekten biri ile kocanın arasını açacak şeyleri öğrenirlerdi. Oysa sihirbazlar, Allah'ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler.”¹

Sihrin tesiri vardır. Ancak bu Allah'ın kevnî irâdesiyle olur. Zîrâ kâinatta olan hiçbir şey, Allah Teâlâ'nın kazâ ve kaderi olmadan vukû bulamaz. Bununla birlikte sihrin tes'iri olduğu gibi ilacı da vardır.

Nitekim Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem-'e de sihir yapılmış, Allah Teâlâ onu sihirden kurtararak s'hrin şerrinden korumuştur. Sanâbe, sihirbazın yaptığı şeyi bulup yoketmiş, böylece Allah Teâlâ peygamberini sihirbazın yaptığından

¹ Bakara Sûresi. 102

uzak aştırmıştır.

Ayn. şekilae, düğümlenmiş ipler veya birbirine bağlanmış çiviler veyahut da bunun gibi sihirbazın yaptığı şeyler bulunduğu zaman yok edilir.

Çünkü sihirbazlar şeri gereği düğümlere üfürür ve çirkin emelleri çin düğümlerin üzerine vururlar. Arzuladıkları şey, Allah dilerse, bazan olur, bazan da bozulur. Rabbimiz Allah Teâlâ'nın her şeye gücü yeter.

Kendisine sihir yapılan kimse akli yerinde ise bazan kendi üzerine okumasıyla sihir tedâvi edilir. Bazan da başkası tarafından kendisinin üzerine okunarak göğsüne veya başka bir yerine hafifçe üflenir ve üzerine şu sûreler okunarak tedâvi edilir:

Fâtina sûresi, Âyetel-Kürsî, İhlas, Felak ve Nâs sûreleri ve sihirle ilgili Arâf Yûnus ve Tâhâ sûrelerindeki âyetler okunur. Bu âyetler şunlardır:

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۚ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ۚ ﴾

[سورة الأعراف : ١١٧-١١٩]

“Biz Mûsâ’ya: (Elindeki) «asanı (yere) at!Diye vahyettik. Asasını (yere) atınca, bir de baktılar ki bu asa, onların (doğru gösterdikleri aslında bâtil olan)

uydurdukları şeyi yakalayıp yutuyor. Böylece (Mûsâ'nın Allah'ın elçisi olduğu) gerçeği ortaya çıktı ve onların yapmakta oldukları şey boşa gitmiş oldu. Onlar (sihirbazlar) orada (toplandıkları yerde) mağlup oldular. Firavun ve kavmi oradan mağlup ve zelil olarak geri döndüler.”¹

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتَوَىٰ بِكُلِّ سَاحِرٍ غِيبٍ ۖ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلقُونَ ۖ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْطَحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۖ وَيُخَوِّدُ اللَّهُ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴾ [سورة يونس: ٧٩-٨٢]

“Firavun ‘Bilgili bütün sihirbâzları bana getirin, dedi. Sihirbâzlar gelince, Musâ onlara: Atacağınızı (iplerinizi ve sopalarınızı yere) atın, dedi. Onlar (ipleri ve sopalarını yere) atınca, Musa (onlara). “Sizin getirdiğiniz şey sihirdir. Allah onu mutlaka boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah, (yeryüzünde) bozgunculuk yapanların işini asla düzeltmez”, dedi. Allah, günahkârların hoşuna gitmese de sözleriyle gerçeği ortaya çıkaracaktır.”²

¹ A'raf Sûresi: 117-119

² Yûnus Sûresi: 79-82

﴿قَالُوا بِمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا
جَاءَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ بِجُلِّ إِلَهِهِ مِنْ سِحْرِهِمْ إِنَّهَا تَسْعَى ﴿بِهَا﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً
مُوسَىٰ ﴿فَلَمَّا لَا تَخَفْ﴾ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا﴾
﴿إِنَّمَا صَعُوا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ﴾ [سورة طه: 65-69]

“(Sihirbazlar, dediler ki: Ey Musâ! Ya sen önce (asanı) at, ya da biz (yanımızdakileri) önce atalım. (Musâ onlara): Bilakis, siz önce atın, dedi. (Sihirbazlar ipleri ve sopalarını yere atınca, büyülerinin kuvveti sebebi ile bir de baktı ki ipleri ve sopaları kendisine koşan (yılanlar) gibi görünüyor. Musâ birden içinde bir korku hissetti. (Musâ’ya): ‘Korkma, üstün gelecek olan muhakkak ki sensin’, dedik. ‘Sağ elindeki at da onların ipleri ve sopalarını yutsun. (Senin önünde) yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Sihirbaz nereye varsa, (sihriyle) asla iflâh olmaz.”¹

Ayrıca s’hirle ilgili bu âyetlerle birlikte Kâfirûn, İhlas Felak ve Nâs sûrelerini okur.

İhlas, Felak ve Nâs sûrelerini üçer defa tekrarlamak daha fazîletlidir. Daha sonra şifâ vermesi için Allah’a şöyle duâ eder:

((اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اَذْهَبِ الْبَاسَ، وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا))

“İnsanların Rabbi olan Allahım! Hastalığı giderip şifâ ver. Çünkü ancak sen şifâ verirsin. Öyle bir şifâ ver ki hiçbir hastalık kalmasın”.

Bu duâyı üç defa tekrarlar. Ayrıca şu duâyı da okur.

((بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اَللّٰهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيكَ))

“Allah’ın adıyla. Sana eziyet veren her şeyden, her (kötü) nefisten ve her haset eden gözden senin üzerine Rukye¹ okurum. Allah sana şifâ versin. Allah’ın adıyla senin üzerine Rukye okurum.”

Bu duâyı da üç defa tekrarlar. Hastaya âfiyet ve şifâ vermesi için Allah’a duâ eder. Rukyesinde üç defa şöyle duâ ederse, güzel olur.

((اُعِيْذُكَ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ))

“Seni, yarattığı şeylerin şerinden Allah’ın noksansız kelimelerine sığındırırım.”

¹ Rukye: Kur’an ve Sünnetten hastanın üzerine okunan duâlardır. (Mütercim).

Bütün bu sayılanlar, faydalı ilaçlardır. Kendisine sihir yapılan kimse, bu rukye ve duây bir miktar suya okuyup o sudan içerse, geri kalanıyla yıkanırsa, -Allah'ın izniyle- bu, âfiyet ve şifâ bulmanın vesîlelerindendir. Sidir ağacının yedi tane yeşil yaprağını öğüttükten sonra suya katıp o sudan içmesi, geri kalan kısmıyla da yıkanması yine şifâ bulmanın vesîlelerindendir. Bu yol, çoğu kez denenmiş Allah'ın izniyle fayda vermiş, biz de pekçok hastaya bunu denedik ve hastaların hepsi de Allah'ın izniyle şifâ buldu. Bu yol, kendisine sihir yapılan için faydalı bir ilaçtır. Aynı şekilde bu ilaç, kendisine sihir yapıldığından dolayı eşiyle birleşemeyen kimse için de faydalıdır. Çünkü baz insanlar sihir yapıldığından dolayı eşiyle birleşemeyebilir. Bu rukye ve duâyı kendi kendine okur veya başkası tarafından kendisinin üzerine okunur veyahut da suya okuduktan sonra bir miktarını içip geri kalan kısmıyla da yıkanırsa, kendisine sihir yapılan veya eşiyle cinse ilişkiye giremeyen kimse için Allah'ın izniyle yararlı olur. Bütün bunlar, şifâ bulmanın vesîlelerindendir. Ancak şunun iyice bilinmesi gerek'ir ki şifâ veren yalnızca Allah Teâlâ'dır. O'nun her şeye gücü yeter. Hastalık da, ilâcı da yalnızca Allah Teâlâ'nın elindedir. Her şey, O'nun kazâ ve kaderiyle olur.

Nitekim sahîh bir hadîste Rasûlullah-sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

((مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً عِلْمَهُ مَنْ عِلْمَهُ وَجِهَلُهُ مَنْ جِهَلُهُ))

“Allah Teâlâ, hiçbir hastalık vermemiştir ki o hastalığın ilacını da vermiş olmasın Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilemez.”

Bu, Allah Teâ.â'nın bir lûtfudur.

Başanya Jlaştıran ve doğru yola ileten ancak Allah'tır.

Cinin, insanın bedenine girebileceği gerçeğini beyan etmek ve bunu inkâr edene verilecek reddiye (1):

Hamd, yalnızca Allah'adır.Salât ve selâm, Rasûlullah'a, âline, ashâbına ve onların yolunda uyanların üzerine olsun.

Hicrî 1407 yılının Şaban ayında S. Arabistan'ın Riyad şehrinde bazı müsüman kadınların bedenlerine giren bazı cinlerin, benim yanımda İslâm'a girdikleri haberini bazı yere, gazete ve kısa, bazı da detaylı olarak yayınladı.

Riyad'da ikâmet eden Abdullah e-Amrî adlı kardeş, bedenine cin giren kadının üzerine okuduktan sonra, cine hitap ederek ona Allah'tan korkmasını hatırlatıp nasihat etmiş, zulmün haram ve büyük günah olduğunu kendisine haber vermişti.Kadının bedenine giren cin,kendisinin budist bir kâfir olduğunu söyleyince,Abdullah kardeş cinin kadının bedeninden çıkmaya dâvet etmiş, kadının bedenine giren cin de onun bu dâvetini kabul etmiş ve Abdullah kardeşin huzurunda İslâm'a girdiğini ilân etmişti.Daha sonra Abdullah kardeş, cinin İslâm'a girdiğini bizzat işitmem için; cini, kadının velisiyle birlikte yanıma getmelerini istedi.Daha sonra yanıma geldi'er Ben, cine, kadının bedenine

n'çin girdiğini sorduğumda, o kadının bedenine niçin girdiğini bana kadının sesiyle söyledi. Ancak konuşması bir erkeğin konuşmasıydı, kadının konuşması değildi. Bedenine cin giren kadın, yanımdaki sandalyeye oturmuş, erkek ve kız kardeşi de adı geçen Abdullah kardeşle birlikte bazı hoca efendiler yanımdaydılar ve orada bulunan herkes olanları gözleriyle gördüler ve cinin müslüman oluşunu, konuşmasını işittiler. Kadının bedenine giren cin, Hindistan kökenli ve budizm dinine mensup olduğunu haber verince, ben de ona nasihat edip Allah'tan korkmasını, bedenine girdiği kadından çıkmasını ve ona zulmetmemesini nasihat ettim. Bunun üzerine o cin bana, "*İslâmın hak dîn olduğuna kanaat getirdim.*" diyerek İslâma girdiğini açıkça ilân etti.

Ben de kendisine, Allah'ın kendisine hidâyetinden sonra kavmini İslâm'a dâvet etmesini tavsiye ettim. O da bunu yerine getireceğine dair bana söz verdi ve bedenine girdiği kadından ayrıldı. Ayrılırken de son söylediği söz; "*Esselâmu Aleykum*" oldu. Daha sonra kadın, alışılmış dîyle konuşmaya, yorgun ve bitkin bir durumdan selâmet ve rahata kavuştuğunu hissetmeye başladı. Bir ay veya bir aydan daha fazla bir süre sonra, ik kardeşi, dayısı ve kız kardeşiyle birlikte tekrar geldiğinde, bana sînnat ve âfiyet

içerisinde olduğunu, Allah'a hamd olsun o cinin bir daha bedenine dönmediğini söyledi. Ben de ona cinin kendisinin bedenindeyken neler hissettiğini sorduğumda, dînimize ters gelen çok kötü şeyler düşündüğünü, budizm dînine ve bu dîn hakkında yazılmış kitapları okumaya meylettiğini bana haber verdi. Allah Teâlâ kendisini cinden kurtarıp bu kötü düşünceler de ortadan kalkınca, bâtil düşüncelerden uzaklaşarak eski hâline döndü.

Bana ulaşan habere göre, faziletli âlim Ali Tantâvî böyle bir şeyin olamayacağını, bu olayın bâtil ve yalan olduğunu, bu konuşmaların kadının sesinin kasete kaydedilmiş olabileceğini, gerçekte ise kadının konuşmadığını iddiâ etmiş. Bunun üzerine ben, kendi konuşmasının kaydedildiği kaseti istedim ve kasette iddiâ ettiği şeyi öğrenmiş oldum. Cinin kendisine birçok soru sormama ve cevabını da almama rağmen, bu konuşmanın kadının sesinin kasete kaydedilmiş olabileceğini söylemesine çok şaşırım. Onun bu davranışı, yanlışın en çirkin ve bâtili de hak göstermektir.

Yine, bir insan aracılığıyla cinin İslâm'a girmesinin Allah Teâlâ'nın şu âyet ne aykırı olduğunu iddiâ etmektedir:

﴿... وَهَبْ لِي مِّنْكَ لَا يَسْغَىٰ لِأَحَدٍ مِّنْ عَمَلِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

[سورة ص من الآية ٢٥]

“(Ey Rabbim!) Bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasıp olmasın. Hiç şüphesiz ki sen, karşılıksız verensin, çok bahşedensin.” ¹

Şüphe yok ki bu, onun hatasıdır. Allah kendisine doğru yolu gösterir.

Yine bu anlayış, -Allah kendisini doğru yola iletir- bâtıl bir anlayıştır. Çünkü cin'in müslümanın aracılığıyla Islâm'a girmesinde Süleyman *aleyhissetâm* 'ın yaptığı duâya aykırı bir durum söz konusu değildir. Nitekim birçok cin, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* 'ın aracılığıyla Islâm'a girmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ, Ankâf ve Cın sûrelerinde bu durumu açıklamıştır.

Buhârî ve Müslim'in sahîhinde Ebû Hureyre den-Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunan hadîste, Peygamber *sallallâhu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmaktadır:

“Şeytan (dün gece) bana göründü ve namazımı kesmek için üzerime hücum etti. Ancak Allah beni ona gâlip eyledi ve onu yakasından tutup öyle bir sıktım ki görmeniz için onu sabaha kadar camının bir direğine bağlamaya azmettim. Ancak arada

Kardeşim Süleymân-aleyhusselâm-'ın şu sözünü hatırladım: '-Ey Rabbim!-Bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın.Hiç şüphesiz ki sen, karşılıksız verensin, çok bahşedensin.' Sonra Allah Teâlâ onu zelîl bir şekilde geri çevirdi."

Bu rivâyet Buhârî'nin rivâyetidir.

Muslim'in rivâyeti ise şöyledir:

"Dün gece cinlerden bir şeytan namazımı kesmek için ansızın üzerime hücum etti Ancak Allah beni ona gâlip eyledi ve onu yakasından tutup öyle bir sıktım ki hepinizin onu görmesi için sabaha kadar onu mescidın direklerinden birisine bağlamaya azmettim. Ancak kardeşim Süleymân-aleyhusselâm-'ın şu sözünü hatırladım: '-Ey Rabbim!-Bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın.Hiç şüphesiz ki sen, karşılıksız verensin, çok bahşedensin.' Sonra Allah Teâlâ onu zelîl bir şekilde geri çevirdi."

Nesâî de Buhârî'nin şartına göre Hz. Âişe'den -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet ettiğine göre, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem- namaz kılarken şeytan yanına

gelince yakasından tutarak onu yere sermiş ve boğacak kadar boğazın sıkmişti

N'tek'im Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- hadîsin devamında şöyle buyurmaktadır:

“Öyle ki şeytanın dilinin soğukluğunu ellerimde hissettim.Süleymân-aleyhusselâm'ın duâsı olmasaydı, insanların görmesi için sabaha kadar bağlı kalırdı.”

İmâm Ahmed ve Ebû Dâvûd'un Ebû Saâid e-Hudrî'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettikleri hadîste şu ibâre vardır:

“Ellerimi uzattım ve boğazını sıkmaya devam ettim.Öyle ki salyasının soğukluğunu baş parmağım ile işâret parmağımın arasında hissettim.”

İbnî Hacer, Buhârî'nin sahîhinde 4.cilt, 487. sayfada yorumsuz bıraktığı hadîste olarak kesin bir şekilde Ebû Hureyre'den-Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiğine göre o şöyle der

“Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- zekât mallarını muhafaza etmem için beni tayin etti.Birisi yanıma geldi ve zekat malından avuçlamaya başladı.Burun üzerine onu tuttum ve kendisine dedim ki:Allah'a yemin ederim ki seni götürüp Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-'e şikâyet edeceğim.Bana; muhtaç durumda-

yım ve bakmakla yükümlü olduğum âilem olduğu için buna çok ihtiyacım var,deyince kendisini serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bana:‘Ey Ebu Hureyre!Dün geceki esirin ne yaptı?’ diye sorunca, Ona şöyle dedim:Ey Allah’ın Rasûlü!Bana çok ihtiyacı olduğunu ve bakmakla yükümlü olduğu âilesi olduğunu söyleyince, acıdım kendisini serbest bıraktım.Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-: ‘Bil ki o sana yalan söyledi, tekrar dönecektir.’ deyince, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’ın sözü gereği, onun tekrar döneceğini anladım ve dönüşünü beklemeye başladım.Nitekim geldi ve zekât malından tekrar avuçlamaya başladı.Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine dedim ki:Allah’a yemîn ederim ki seni götürüp Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’e şikâyet edeceğim. Bana; beni bırak buna muhtacım ve bakmakla yükümlü olduğum âilem olduğu için benim buna çok ihtiyacım var ve bir daha dönmeyeceğim, deyince acıdım ve kendisini serbest bıraktım. Sabah olunca, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bana:‘Ey Ebu Hureyre! Dün geceki esirin ne yaptı?’diye sorunca,Ona şöyle dedim: ‘Ey Allah’ın

Rasûlû!Bana çok ihtiyacı olduğunu ve bakmakla yükümlü olduğu âilesi olduğunu söyleyince, acıdım ve kendisini serbest bıraktım. Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-: ‘Bil ki o sana yalan söyledi,tekrar dönecektir’ deyince, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’ın sözü gereği, onun tekrar döneceğini anladım ve dönüşünü üçüncü defa beklemeye başladım.Nitekim geldi ve zekât malından tekrar avuçlamaya başladı.Bunun üzerine onu tuttum ve kendisine dedim ki: Allah’a yemîn ederim ki seni götürüp Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-’e şikâyet edeceğim.Bana; beni bırak da Allah’ın sana fayda vereceği birkaç söz öğreteyim, dedi.Ben de : ‘O sözler nelerdir?’ diye sordum.Bana. ‘Uyumak için yatağına uzandığında Âyetel-Kürsî’yi sonuna kadar oku.Çünkü Âyetel-Kürsî’yi okuduğun sürece Allah tarafından gönderilen bir melek seni korur ve sabahlayıncaya kadar şeytan sana asla yaklaşılamaz’ deyince onu serbest bıraktım.Sabah olunca, Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem- bana. ‘Ey Ebu Hureyre!Dün geceki esirin ne yaptı?’ diye sorunca, Ona şöyle dedim: Ey Allah’ın Rasûlû!Allah’ın bana fayda vereceği birkaç söz öğreteceğini ıddiâ etti.Ben

de onu serbest bıraktım. Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem bana: ‘O sözler nelerdir? diye sordu. Ben de dedim ki: Bana, uyumak için yatağıma uzandığımda Âyetel-Kürsî’yi başından sonuna kadar okumamı söyledi ve bana: ‘Böyle yaparsan, Allah tarafından gönderilen bir melek seni sabahlayıncaya kadar korur ve şeytan sana asla yaklaşılamaz’ dedi.

Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-: ‘Bil ki o sana dogruyu söyledi, ancak o çok yalancıdır. Üç gecedir kiminle konuştuğunu biliyor musun Ey Ebu Hureyre! diye sorunca, ben Ona: ‘Hayır’ dedim.

Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem-: ‘O şeytandır.’ buyordu.

Sahâbe-Allah onlardan râzı olsun- hayır olan her şeyi elde etmeye gayret ederlerdi.

Buhârî ve Müslim’in mü'minlerin annesi Safiyye'den Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettikleri sahîh hadîste Peygamber -sallallâhu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ)) [منعق عليه]

“Hiç şüphesiz yok ki, kanın insanın damarlarında dolaştığı gibi şeytanın vesvese ve hilesi de insanın

damarlarında (öyle) dolaşır.”¹

İmam Ahmed Müsned adlı eserinin cilt: 4, Sayfa: 216’da sahih bir senedle Osman b. Ebî-Âs tan-Allah ondan râzı olsun- şöyle rivâyet ettiğine göre Osman b. Ebî Âs:

“Ey Allah’ın Rasûlül Şeytan benimle namazım ve okuduğum Kur’an’ın arasına girmek istediğinde ne yapayım?” diye sordu.

Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem-: *“O, Hınzeb adındaki şeytandır. Onun, seninle namazının veya okuduğun Kur’an’ın arasına girmek istediğini hissettiğinde onun şerrinden Allah’a sığın ve sol tarafına hafifçe üç defa tükür.”* buyurdu

Osman b. Ebî-Âs’tan Allah ondan râzı olsun şö’y e der:

“Bunu yerine getirince, Allah Teâlâ o (sıkıntıyı) benden giderdi.”

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem-’den rivâyet olunan sahih hadîslerde sâbit olduğu üzere, her insanla birlikte bir melek ve bir şeytan beraber olur. Peygamber-sallallahu aleyhi ve sellem- bile aynıdır Ancak Allah Teâlâ kendisine yardım etmiş onunla beraber olan şeytan müslüman olmuş ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem-’e hayırdan başka bir şey

¹ Buhârî ve Müslim

emretmemiştir.

Cinin insanın bedenine girebileceğine ve baygın hâle getirerek onu yere serebileceğine Allah Teâlâ'nın kitabı, Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in sünneti ve ummetin 'emâ (oybirliği) delâlet ettiğine göre, kim ehli olan birisi nasıl olur da böyle bir durumu ilimden ve hidâyetten yoksun bir şekilde inkâr edebilir?

Bilakis bu durum, ehli sünnet ve cemaate aykırı hareket eden bazı bid'atçıları körü körüne taklit etmektir

Her şeyde kendisinden yardım dâilenen, ancak Allah'tır. Güç ve kuvvet, ancak Allah'tandır.

Kıymetli Okuyucu Kardeş,

Âlimlerin bu konudaki görüşlerini ve müfessirlerin Bakara Sûresinin 275. âyeti hakkındaki açıklamaların Allah'ın izniyle sana zikredeceğim.

﴿الدِّيبَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ [سورة البقرة من الآية: ٢٧٥]

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cınnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar.”¹

Ebû Câfer İbn-i Cerir et-Taberî-Allah ona rahmet etsin bu âyetin tefsirinde şöyle der:

“Yani (fâiz yemesi sebebiyle) şeytan onu dünyada aklını ifsad eder. Onun boğazını sıkarak ﴿مِنَ الْمَسِّ﴾

“delirmesinden” dolayı yere seren, yine şeytandır.”

İmam Beğavî de bu âyetin tefsirinde şöyle der:

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytanın çarpıp deli ettiği kimselerin kalktığı gibi kalkarlar.”

﴿مِنَ الْمَسِّ﴾ afzını ise “delilik” olarak tefsir etmiştir.

Bir kimse delirdiği zaman, onu cın çarptı denir.

¹ Bakara Sûresi.275

İbnî Kesîr de bu âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Fâiz yiyenler, kıyâmet günü kabirlerinden saraya yakalanan ve şeytanın çarptığı kimselerin kalktıkları gibi kalkarlar. Bu durum, kabrinden çirkin bir şekilde kalkacak olmasından dolayıdır”.

Abdullah b. Abbâs-Allah ondan ve babasından râzı olsun- bu konuda şöyle der:

“Fâiz yiyen kimse, kıyâmet günü boğazı sıkılan deli gibi haşr olur”.

İbn-i Ebî Hâtim de şöyle der:

“Avf b. Mâlik ve Saîd b. Cubeyr, Suddî, Rabî' b. Enes, Katâde ve Mukâtil b Hayyân gibi kimselerden buna benzer şeyler rivâyet edilmiştir”.¹

İmâm Kurtubî de yukarıdaki âyetin tefsîrinde şöyle der:

“Bu âyet, cinin insanı sar'aya tutabileceğini inkâr eden, bu fîlin insanın tabiatından olduğunu, şeytanın insanın içerisine giremeyeceğini ve insanı çarpamayacağını iddiâ eden kimsenin sözünün geçersiz olduğunu gösterir.”

Müfessirlerin bu anamdaki sözleri pek çoktur. Diyeen bu sözleri arayıp bulabilir.

¹ İbnî Ebî Hâtim'in sözü burada bitmektedir

Şeyhul İslâm İbni Teymiyye-Allah ona rahmet etsin "İdâhud-Dilâle fî Umûmir-Risâle lis-Sekaleyn" (Mecmûul-Fetâvâ cilt: 19, sayfa:9-65'te bulunan sözünün devamında) şöyle der:

"Bundan dolayı, Mu'tezile'den Cubbâi, Ebû Bekir Râzî ve başkaları saraya yakalanmış birisinin bedenine cinin girebileceğini inkâr ettiler.Ancak cinin varlığını inkâr etmediler.Çünkü onlar bu konuda hatalı da olsalar, cinin insanın bedeninde görünmesi konusunda Rasûlullah-sallallahu aleyhi ve sellem'den naklolunan haberler, cinin görünmesi konusunda haber verilen naslar gibi değildir.Bundan dolayı, Ebul-Hasen Eş'arî "Makâlâtü Ehli-Sünneti vel-Cemaah" adlı eserinde şunu zikreder:

"Ehli Sünnet vel-Cemaat, Allah Teâlâ'nın:

﴿الذِّبْ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ

مِنَ الْمَمِينِ﴾ [سورة البقرة من الآية: ٢٧٥]

"Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar".

emri gereği,saraya yakalanmış birisinin bedenine cinin girebileceğini söylerler.

İmam Ahmed'in oğlu Abdullah der ki

“Babama, bazı insanlar cinin insanın bedenine giremeyeceğini iddiâ ediyorlar, diye sordum.”

Bana; *“Yalan söylüyorlar, oğlum. Kendisinin dili ile konuşan cinin tâ kendisidir, dedi.”*

Bu konu adı geçen kitapta detaylı olarak açıklanmıştır.

Şeyhul-İslâm İbnü Teymiyye-Allah ona rahmet etsin-
“Mecmûul Fetâvâ” adlı eserinde 24. cildin 276 ve 277. sayfalarında şöyle der:

“Cinin varlığı, Allah'ın kitabı Kur'an ve Rasûlünün sünneti, ilk müslümanlar ve imamların ittifakıyla sâbittir. Aynı şekilde cinin insanın bedenine girebileceği, ehli sünnet alimlerinin ittifakıyla sâbittir. Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmaktadır:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخِطُّهُ الشَّيْطَانُ

مِنَ الْمَسِّ﴾ [سورة البقرة من الآية: ٢٧٥]

“Fâiz yiyenler, (kıyâmet günü kabirlerinden) şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar”.

Buhârî ve Müsîm'in sanîhlerinde rivâyet olunan hadîste Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır:

((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ)) [مسفق عليه]

“Hiç şüphesiz ki kanın insanın damarlarında dolaştığı gibi şeytanın vesvesesi ve hilesi de insanın damarlarında (öyle) dolaşır.”¹

Yine İmam Ahmed'in oğlu Abaullah der ki:

“Babama; bazı insanlar, saraya yakalanmış birisinin bedenine cinin giremeyeceğini iddiâ ediyorlar, diye sordum.”

Bana; “Yalan söylüyorlar, oğlum. Kendisinin dili ile konuşan cinin tâ kendisidir, dedi.”

İmam Ahmed'in dediği şey bilinen bir şeydir. Çünkü bir kimse saraya yakalandığı zaman konuştuğunda ne dediği anlaşılmaz. Öyleki saraya yakalanan kimsenin vücûduna vurulan büyük darbenin aynısı bir deveye vurulsa, devenin vücûdunda büyük bir iz bırakırdı. Bununla birlikte saraya yakalanan kimse, kendisine vurulan darbeyi hissetmez ve ne konuştuğunu da anlamaz. Saraya yakalan kimse, yanında bulunan sağlam insanla birlikte üzerinde oturduğu nalıyı bile çeker aletlerin yerini değiştirir, bir yerden başka bir yere nakleder ve bunun gibi daha pekçok şeyi yapar. Bu durumu gören birisi, saraya yaka anan birisinin d'liyle

¹ Buhârî ve Müslim

konusanın ve bu eşyaları yerinden hareket ettirenin insan-
dan başka bir varlık olduğunu yakînen bilir.

Sara'ya yakalanan birisinin bedenine cin'in girebilece-
ğin hiçbir İslâm âlimi inkâr etmemiştir. Her kim, bunu inkâr
eder ve şeriatın bunu yalandığını idââ ederse, İslâm
şeriatına iftirâ etmiş olur. Şeriatta bunun olamayacağına
dâir hiçbir delil yoktur.

İmam İbn-i Kayyım-Allah ona rahmet etsin- "Zâd-ul-Meâd" adlı
kitabının cilt 4, sayfa 66-69'da şöyle der:

"Sara iki türlüdür:

Birincisi: Yeryüzündeki pis rûhlar yâni cinlerin
insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığı.

İkincisi: Kotû karışımlar yâni zehirlenme ve buna
benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar
sebebiyle vukû bulan sara hastalığı.

Bu ikinci kısmın (zehirlenme ve buna benzer hastalık
gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû
bulan sara hastalığının) nedeni ve nasıl tedâvi edilmesi
gerektiği hususunda doktorlar gerekeni açıklamışlardır.

Yeryüzündeki pis rûhlar yâni cin şeytanlarının insanın
bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığına gelince,
ileri gelen doktorlar ve akıl sahipleri bunu reddetmeyip

kabul etmekte ve bunun tedâvisinin cinlerin tesirlerini ortadan kaldırmak sûretiyle onların fillerine karşı koymak ve bu filleri boşa çıkarmak, ancak cinlerin kendilerinden kaçtığı melekleri kullanmakla mümkündür. Bu ise, Allah'a ibâdet etmek ve Kur'an okumak gibi, insanı Allah'a yaklaştıran amelleri yerine getirip şeytanların amellerine karşı koymakla mümkündür.

Bokrat, bazı kitaplarında bu konuya değinmiş ve bazı sara hastalıklarının tedâvisi hakkında şöyle demiştir:

"Bu tedâvi şekli, ancak kötü karışımlar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle vukû bulan sara hastalığının tedâvisinde yararlı olur.

Yeryüzündeki pis rûhlar yâni cinlerin insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığına gelince, bunun tedâvisinde bu ilâç (günümüzde kullanılan tıbbî ilaçlar) yararlı olamaz.

Bilgisiz, hakir ve sefil doktorlara ve inkârcılığın fazilet olduğuna inananlara gelince bunlar yeryüzündeki pis rûhların yâni cinlerin insanın bedenine girmesiyle vukû bulan sara hastalığını inkâr etmekte ve cinlerin sara hastalığına yakalanan kimsenin bedeninde etkili olabileceğini

itiraf etmemektedirler. Bu ise onların bilgisizliğinden kaynaklanmaktadır. Bundan dolayı tıbben üretilen ilaçlar bu hastalığı gideremez. Görünen ve varolan şey, bunu göstermektedir. Sara hastalığının, bazı kötü kanşımalar yâni zehirlenme ve buna benzer hastalık gibi, insanın bedenine giren hastalıklar sebebiyle olduğunu söylemeleri, her yönüyle değil de sadece bir yönden doğrudur.....”

Ardından şöyle der:

“İnkârcı doktorlar çıkmış ve sadece zehirlenme ve buna benzer hastalıklar gibi, insanın bedenine giren hastalıkların olabileceğini söylemişlerdir.

Cinleri ve onların etkileri hakkında akli ve bilgisi olan bir kimse bu doktorların bilgisizliğine ve akıllarının yetersizliğine gülüp geçer.

Bu hastalığın tedâvîsi iki yönden mümkündür:

Birincisi: Sara hastalığına yakalanan kimse yönünden.

İkincisi: Sara hastalığına yakalan kimseyi tedâvi eden yönünden.

Sara hastalığına yakalanan kimsenin tedâvîsi, onun bedenini güçlü, cinleri yaratan Allah Teâlâ'ya karşı doğru bir imâna sahip olması ve şeytanın şerrinden Allah'a sığınan sahîh duâ ve zikirleri okurken diliyle kalbi

birbirine uyması yâni dîliyle okurken kalbî de ona muvafık olması gerekir Bu, bir tür savaştır

Çünkü düşmanına karşı savaşılan kimse, şu iki şeyle silahlanmazsa, düşmanına gâlip gelemaz:

Birincisi. Beden olarak sağlıklı ve silahının iyi olması.

İkincisi: Bileginin güçlü olması gerekir.

Bu iki silahtan birisi olmazsa, o silah düşmana pek fazla tesir etmez.

Bir silah düşmana tesir etmediğine göre, iki silahtan mahrum olan ve kalbî tevhudden, Allah'a tevekkülden ve O'na yönelmekten uzak bir şekilde harabe hâline gelmiş ve silahsız kalmış bu kimsenin hâli nice olur.

İkincisi: Sara hastalığına yakalanan kimseyi tedâvî eden kimsenin de yukarıda belirttiğimiz iki silahla silahlanması gerekir.Öyle ki sara hastalığına yakalanan hastaları tedâvî eden bazı kimseler, onları tedâvî ederken, hastanın bedenine giren cîne; "Onun (hastanın) bedeninden çık" veya "Bismillah" veyahut da "Lâ havle velâ kuvvete illâ billah" demekle yetinmektedirler.

Nitekim Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem cîne hitâben şöyle derdi:

"(Oradan) çık.Ey Allah'ın düşmanı!Ben Allah'ın

elçisiyim.”

Şeyhümüz İbn-ı Teymiyye’yi sara hastalığına yakalanan kimsenin bedenine giren cinle konuşmak için birisini yolladığına şâhit oldum. O kimse, cine şöyle dedi: Şeyhümüz sana (onun bedeninden) çıkmanı söyledi. Çünkü böyle yapman sana helâl değildir. Bunun üzerine saraya yakalanan kimse kendine geldi. Bazan şeyhümüz bizzat kendisi cinle konuşur, bazan da cin güçlü olur ve ancak ona vurmakla hastanın bedeninden çıkardı. Sara hastalığına yakalanan kimse kendine geldiğinde herhangi bir acı hissetmediğini biz ve bizden başka kimseler defalarca şâhit oldular.”

Devamla şö y e der:

“Özetle söylemek gerekirse, bu tür sara hastalığını ve tedâvi şeklini ancak ilim, akıl ve bilgi yönünden nasibi olmayan kimse inkâr eder

Cinler genellikle, dîni yönden zayıf, kalbi Allah’tan uzak, dilleri zikirden, şeytanın şerrinden Allah’a sığınan nebevî dualardan ve îmândan yoksun olan kimselere musallat olurlar. Böyle olunca cin, insanı silâhsız olarak bulur. Bazan da onu çınlçıplak bir halde bulur ve onun bedenine girerek ona tesir eder.”¹

¹ İbn-i Kayyım’ın Allah ona rahmet etsin: sözünden kastedilen şey burada bitmektedir

Cinin, insanın bedenine girebileceğine dâir zikrettiğimiz şer'î de'illerle ehli sünnet âlimlerinin bu konudaki ıcmâi, cinin insanın bedenine girebileceğini inkâr edenin sözünün geçersiz ve fazîletî âlim Ali Tantâvî'nin bu olayı inkâr etmekte hatalı olduğunu okuyanlara gösterir.

Fazîletî âlim Ali Tantâvî, kendisine ne zaman gerçeği gösterecek birisi olursa, hakka döneceğine dâir söz verdi. Zikrettiğimiz şeyleri okuduktan sonra kendisinin doğruya döneceğini ümit ederim.Allah Teâlâ'adan, bizi ve kendisini hidâyet ve başarıya iletmesini dilerim.

Ayrıca, S. Arabistan'da yayınlanan Nedve gazetesinin 4 10 1407 hicri yılında Dr. Muhammed İrfan'dan naklettiği habere göre, Dr. Muhammed İrfan c'nnet sözcüğünün tıb dilinden kaldırıldığını, cinin insanın bedenine girmesinin ve bedenine girdiği insanın ailiyle konuşmasının ilmi olarak yüzde yüz yanlış olduğunu iddiâ etmesinin hepsi bâtıdır.

Bütün bunlar, ad geçen doktorun ehli sunnet âlimlerinin kabul ettiği şer'î ilimler hakkındaki yeterli bir bilgiye sahip olmamasından kaynaklanmaktadır.Birçok doktorun bunu bilmemesi, cinin insanın bedenine giremeyeceğine del' teşkil etmez.Bilakis, doğruluk, emânete riâyet ve dînî konularda yeterli bilgiye sahip olmakla binen İslâm

âlimlerinin bu konuda bilgili olduklarına, kendilerinin de büyük bir cehâlet içerisinde olduklarına delil teşkil eder.

Bu, Şeyhul-İslâm İbnî Teymiyye'nin naklettiği gibi, ehli sünnet âlimleri bu konuda oybirliğine varmışlardır.

Aynı şekilde Ebul-Hasen Eş'arî'den nakledildiğine göre, ehli sünnet âimlerinden de böyle nakletmiştir.

Yine, Hanîfî âimlerinden Ebû Abdillâh Muhammed b. Abdillâh eş-Şelebî'nin (ölmü: Hicrî 799) "*Âkâmul Mercân fî Garâibil Anbâr ve Ahkâmül-Cân*" adl. kitabının 51. bâbında Ebul-Hasen el-Eş'arî'den bunu nakletmiştir.

İbnî Kayyim' n *Allah ona rahmet etsin-* daha önce zikrettiğim sözünde olduğu gibi, doktorların teri gelenleriyle aklı sahipleri bu olayı inkâr etmeyip kabul etmektedirler. Bunu ancak bilgisiz, seviyesiz ve inkârcı doktorlar inkâr ederler.

Okuyucu Kardeş!

Hak olarak zikrettiğimiz şeylere sımsıkı sarılman ve bunu böyle bilmen gerekir. Bu konuda bilgisizce konuşan doktorlara, Mu'tezile ve onlar gibi bîdat ehli olan grupları taklit eden bilgisiz doktorlara veya başkalarına aldanmamalısın.

Her işte yardım yalnızca Allah Teâîâ'dan dilenir.

UYARI

Rasûlullah *sallallâhu aleyhi ve sellem*-den zikrettiğimiz san'ih nad'sler ve ilim ehlinin görüşleri göstermektedir ki, cinle karşılıklı konuşmanın ona nasihat etmenin, ona hakkı hatırlatmanın, onu İslâm'a dâvet etmenin ve onun bu dâvete câbet etmesinin, Allah Teâlâ'nın Süleyman *aleyhissetam*-hakkında Sâd sûresinde belirttiği hususa aykırı bir durum söz konusu değildir.

Allah Teâlâ bu âyette şöyle buyurmaktadır:

﴿... وَهَبْ لِي مَلِكًا لَا يَتَّبِعِي لِأَحَدٍ مِّنْ هَدْيٍ إِنَّكَ أَتَى الْوَهَّابُ﴾

[سوره ص من الآية ٣٥]

“(Ey Rabbim!) Bana öyle büyük bir mülk ihsan et ki benden sonra hiç kimseye onun bir benzeri nasip olmasın. Hiç şüphesiz ki sen, karşılıksız verensin, çok bahşedensin.”¹

Aynı şekilde, bir insanın c'ne iy'îği emretmesi ve onu kötü ükten alkoyması, girdiği insanın bedeninden çıkması halinde ona vurması, yukarıda zikredilen âyete aykırı değildir. Bıraksın bu, insana karşı yapılan gibi, saldırganı savmak, mazlûma yardım etmek, iyiliği emredip kötülükten alkoymaktır.

Daha önce de zikredilen sanih hadiste bildirildiği gibi, Peygamber-sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır

“Şeytanı yakasından tutup öyle bir sıktım ki dilinin soğukluğunu ellerimde hissettim.Şayet kardeşim Süleymân-aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, insanların onu görmesi için sabaha kadar bağlı kalırdı.”

Müsim' n Ebua-Derdâ'dan-Allah ondan râzı olsun rivâyet ettiği hadiste se, Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır

“Allah’ın düşmanı İblis elinde bir ateş parçası ile geldi ve o ateşi yüzüme tutmak istedi Ben de ona üç defa; ‘Senin şerrinden Allah’a sığınırım’ dedim.

Sonra ona üç defa; ‘Seni Allah’ın tam lânetiyle lânetliyorum”dedim, ancak yine çekilmedi Sonra onu tutup bağlamak istedim, ancak Allah’a yemin ederim ki kardeşim Süleymân-aleyhisselâm-’ın duâsı olmasaydı, Medine’nın çocukları onunla oynaması için sabaha kadar bağlı kalırdı.”

Bu anlamdaki hadisler ve aynı şekilde İs.âm âimlerinin görüşleri pek çoktur.

Şimdiye kadar zikrettiğimiz şeyler, gerçeği öğrenmek isteyen için yeterli ve ikna edici olmasını ümit ederim.

Allah Teâlâ'dan güzel isimlerini ve yüce sıfatlarını vesîle kılarak, bizleri ve diğer bütün müslümanları dîninde bilgili kılmasını ve bizleri bu dînde sâbit kılmasını dileriz.

Söz ve davranışlarımızda hepimize doğruyu bulmayı, bizleri ve bütün müslümanları Allah'ın dîninde bilgisizce konuşmaktan ve bilmediğimiz şeyleri inkâr etmekten korumasını dilerim.

Allah Teâlâ bunun sahibidir ve O'nun buna gücü yeter.

Allah'ın salât ve selâmı, Allah'ın kulu ve elçisi olan Peygamberimiz Muhammed'e, âline, ashâbına ve ona en güzel bir şekilde uyanların üzerine olsun.

İÇİNDEKİLER

<i>Sihir yapmakla kâhinlikte bulunmanın hükmü ve bununla ilgili şeyler</i>	<i>3</i>
<i>Kadının kocasına sihir yapmasının hükmü</i>	<i>25</i>
<i>Sihirbaz ve kâhinlere giderek onlara bir konuda sormanın hükmü</i>	<i>30</i>
<i>Hastalarını tedâvi ederken cinleri kullanan halk arasında doktor bilinen kimseye gitmenin hükmü</i>	<i>36</i>
<i>Sihrin dîni tedâvisi nasıl olur</i>	<i>39</i>
<i>Cinin insanın bedenine girebileği gerçeğini beyan etmek ve bunu inkâr edene verilecek reddiye</i>	<i>47</i>
<i>Uyarı</i>	<i>70</i>
<i>İçindekiler</i>	<i>73</i>

جُلُوعُ الشَّجَرِ وَالْكَهَانَةِ

قَالَيبُ

عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَانِرٍ

وَالْمُتَرْجِمُ

مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ

بِاللُّغَةِ الْإِسْكَانِيَّةِ

جامع شجر الکھانی

قائِم

عبد العزیز بن عبد الصمد بن باز

المترجم

محمد سائیں

باللغة العربية

